

A közös halászati politika egyszerűsítése és javítása (2006–2008)

Az Európai Parlament állásfoglalása a 2006-2008 közötti időszakra vonatkozó, a közös halászati politika egyszerűsítéséről és javításáról szóló cselekvési tervről (2006/2053(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Cselekvési terv a Közös Halászati Politika egyszerűsítésére és javítására a 2006-2008 közötti időszakra” című, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek szóló közleményére (COM(2005)0647),
  - tekintettel a Bizottság „A Közös Halászati Politika jogszabályi környezetének javítási és egyszerűsítési lehetőségei” című közleményére (COM(2004)0820) és a Bizottság „A Közös Halászati Politika jogszabályi környezetének javítási és egyszerűsítési lehetőségeinek elemzése” című munkadokumentumára (SEC(2004)1596),
  - tekintettel a Bizottság „A Közösség lisszaboni programjának végrehajtása: a szabályozási környezet egyszerűsítésére irányuló stratégiáról” című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának szóló közleményére (COM(2005)0535),
  - tekintettel a Tanács 2005. április 15-i következtetéseire a Bizottság „A Közös Halászati Politika jogszabályi környezetének javítási és egyszerűsítési lehetőségei” című közleményével kapcsolatban (8077/2005),
  - tekintettel a 2003. december 16-i, a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásra az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között¹,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A6-0228/2006),
- A. mivel a jogszabályi környezetnek a hatékonyság és az átláthatóság fokozását célzó javítása és egyszerűsítése az Európai Unió prioritást élvező cselekvései közé tartozik, amely az állampolgárok javát szolgálja, és a versenyképesség, a növekedés és a fenntartható fejlődés erősítése keretében hozzájárul a lisszaboni célok eléréséhez,
- B. mivel a szakmabéliek és a nemzeti hivatali szervezetek sajnálatukat fejezik ki az elaprózott és egymással párhuzamos intézkedések, a már meglévő szövegek egyértelműségének és elérhetőségének hiánya miatt, valamint az esetenként felesleges kötelezettségek sokasága által gerjesztett adminisztratív terhekből eredő nehézségek miatt,
- C. mivel a közös halászati politikára vonatkozó szabályok egyszerűsítésébe nagymértékben be kell vonni a halászokat és a többi érintett felet,

---

¹ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

- D. mivel a halászati iparral olyan határidőkön belül kell konzultálni, amelyek lehetővé teszik hatékony részvételét és valódi bevonását a döntéshozási folyamatba,
- E. mivel a közös halászati politika hatékonysága nagyban függ az összes szakmabélire alkalmazandó harmonizált szemlézési és ellenőrzési rendszer felállításától,
1. örömet fejezi ki a közös halászati politika egyszerűsítését és javítását célzó ágazati cselekvési tervvel kapcsolatban;
  2. teljes mértékben egyetért a Bizottság által meghatározott célokkal, különösen a már meglévő szövegek érthetőbbé tételével, egyszerűsítésével és elérhetőségük fokozásával, a halászatért felelős közhivatalok adminisztrációs terheinek és költségeinek csökkentésével, a halászok terheinek és kötöttségeinek könnyítéseivel;
  3. örömmel fogadja a Bizottság által javasolt módszertant, amely a 2006–2008 közötti időszakra szóló hároméves cselekvési terv meghatározására vonatkozik;
  4. támogatja a Bizottság véleményét, mely szerint az egyszerűsítésre irányuló erőfeszítéseket a halászati tevékenységek fenntartását és ellenőrzését célzó politikákra kell összpontosítani;
  5. megítélése szerint rendkívül fontos a jogalkotást megelőzően a tervezett intézkedések által érintett összes féllel folytatott konzultáció tényleges megerősítése, valamint hogy e konzultációra a lehető legkorábbi szakaszban sor kerüljön annak érdekében, hogy az érintettek hatékonyan részt vehessenek az előkészítő munkában, még mielőtt bármilyen jogalkotási javaslat elkészülne;
  6. megítélése szerint minden jogalkotási javaslatot hatásvizsgálatnak kell megelőznie; e vizsgálatnak pontos, objektív és teljes információkon kell alapulnia, és megfelelő időben nyilvánosságra kell hozni;
  7. úgy véli, hogy megfelelő határidőt kell megállapítani az új szabályozások elfogadása és alkalmazásának kezdete között annak érdekében, hogy az érintett felek alkalmazkodni tudjanak hozzájuk;
  8. úgy ítéli meg, hogy a szabályozó szövegeket pontosabban kell megfogalmazni és oly módon, hogy azt az érdekeltek megérthessék;
  9. úgy véli, hogy – objektív és egyértelműen meghatározott mutatók alapján – rendszeresen értékelni szükséges az elfogadott intézkedések hatékonyságát és megvalósítását;
  10. ragaszkodik ahhoz, hogy a tanácsadó testületek (különösen a regionális tanácsadó testületek és a halászati és akvakultúraágazati tanácsadó bizottság) integráló szerepet játszanak az egyszerűsítési folyamatban és a hatékonyság, valamint a meglévő és új intézkedések végrehajtásának vizsgálatában; úgy véli, hogy az e testületekkel való szorosabb együttműködés kétségbevonhatatlanul azt fogja eredményezni, hogy azok jobban azonosulnak a halászati jogszabályokkal;
  11. megítélése szerint felül kell vizsgálni a technikai intézkedésekre, a halászati erőfeszítések irányításával összefüggő intézkedésekre, továbbá a fogások ellenőrzését és korlátozását célzó intézkedésekre vonatkozó rendelkezések jogi szerkezetét, különösen a

szövegezesek egyértelműbbé tétele, jobb olvashatósága és koherenciája céljából, el kell törölni az értelmét veszített rendelkezéseket, továbbá tömöríteni és konszolidálni kell a közös halászati politika egyes fejezeteire vonatkozó rendelkezéseket;

12. támogatja a teljes kifogható mennyiségek (TAC)/kvóták és halászati erő kifejtések szabályozásáról szóló cselekvési tervben felsorolt egyszerűsítési cselekvések főbb pontjait, különösen a jelenlegi különféle összetevők különálló kezelését, a homogén csoportokról szóló határozatok célját és a többéves megközelítések kialakítását;
13. üdvözli a Bizottság szándékát, amely a meglévő jogszabályok reformját célozza, a technikai intézkedések halászati áganként történő fokozatos csoportosításával, valamint a hatályos rendelkezések egyértelműbbé tételével és örködve a rendelkezések összességének nagyobb koherenciája és harmóniája felett;
14. elutasítja a Bizottság által vázolt lehetőséget, nevezetesen egy technikai intézkedésekről szóló „rövid” rendeletnek a Tanácshoz való benyújtásának lehetőségét, amelyet a Bizottság részletes rendeletei követnének, mivel olyan létfontosságú szempontokkal kapcsolatban, mint a technikai intézkedések összessége, amellyel a közösségi flottát kell majd irányítani, nem lehet megkerülni az Európai Parlament és a Tanács vizsgálatát és döntését;
15. arra az álláspontra helyezkedik, hogy különös figyelemmel kell megvizsgálni annak lehetőségét, hogy a tagállamok engedélyt kaphatnak bizonyos helyi alkalmazású technikai intézkedések elfogadására; úgy véli, hogy az ilyen megoldások káros környezeti hatásainak elkerülése érdekében alkalmazásukat időszakosan értékelni kell;
16. megjegyzi, hogy a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet 9. cikke már megengedi a tagállamoknak, hogy megkülönböztetés-mentes intézkedéseket hozzanak a partvonalától számított 12 tengeri mérföldes övezeten belül a halászati erőforrások védelmére és kezelésére, valamint a halászat tengeri ökoszisztémára gyakorolt hatásának minimalizálására vonatkozóan; sürgeti a Bizottságot, hogy óvatosan járjon el ennek az elvnek bármiféle kiterjesztésével, mivel az ilyen technikai intézkedések elfogadására vonatkozó engedélyezés megkülönböztetést jelentő helyzeteket hozhat létre az érintett tagállamok között;
17. egyetért a régióként vagy halászonként meghatározott megközelítések esetről esetre való kialakításával, amelyek megfelelően megalapozottak, az erőforrások védelmének tudományos szempontjain és a szociális-gazdasági hatások alapos elemzésén alapulnak; megítélése szerint valamennyi érintett felet széles körben be kell vonni e megközelítések kialakításába;
18. úgy ítéli meg, hogy a Bizottság által a közös halászati politika részeként javasolt helyreállítási és igazgatási terveket rugalmassá kell tenni a különböző tagállamok területén uralkodó halászati körülményeknek megfelelően;
19. egyetért az informatika, az információs technikák és az automatizálás egyre nagyobb mértékű használatával a közösségi jogszabályokhoz való hozzáférés megkönnyítése

---

¹ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

céljából, az adatgyűjtés és adatátvitel megkönnyítése és racionalizálása érdekében, mind a nemzeti hatóságok, mind pedig a szakmabéliek számára;

20. úgy ítéli meg, hogy a jogszabályokkal kapcsolatos információt nem csak az intézményi csatornákon keresztül kell továbbítani, hanem annak közvetlenül is el kell érnie az érdekelt feleket is egyesületeken, regionális tanácsadó testületeken, az interneten és magatartási kódexek kidolgozásán keresztül;
21. megítélése szerint az új technológiák növekvő használatának a halászhajók fedélzetén fokozatosan kell megvalósulnia, a kisebb hajók számára mentességekkel, illetve az ágazati alkalmazkodást lehetővé tevő, megfelelően hosszú átmeneti időszakok meghatározásával;
22. szükségesnek ítéli az új technológiák fejlesztéséhez, valamint a szükséges speciális képzéshez közösségi támogatások nyújtását;
23. megítélése szerint fontos a halászati tevékenységek ellenőrzésének és felügyeletének valamennyi szempontjára vonatkozó rendelkezések konszolidálása és átdolgozása;
24. felhívja a Bizottságot, hogy harmonizálás céljából kezdeményezze a legkisebb méretekre vonatkozó közösségi rendelkezések felülvizsgálatát;
25. újólapon megerősíti, hogy sürgősen szükség van egy minden szakmabélire alkalmazandó harmonizált szemlézési és ellenőrzési rendszer felállítására, illetve az ezt kiegészítő értelmező rendelkezések és büntető eljárások egységes rendszerére, a halászok egyenlő bánásmód alapelveibe vetett bizalmának megerősítése céljából; megítélése szerint e cél elérését a Közöségi Halászati Ellenőrző Ügynökségnek kellene elősegítenie;
26. üdvözli azt az általános elvet, melynek célja a tagállamok és az ágazat beszámolási kötelezettségeinek ésszerűsítése, de hangsúlyozza a Bizottság egyes jelentéseinek alapvető szerepét, különösen a közös halászati politika ellenőrzése és végrehajtása területén;
27. megítélése szerint világosabbá kell tenni, javítani és számítógépesíteni kell a közösségi vizeken túli övezetre kiterjedő engedélyek intézését, csakúgy, mint a fogási adatok kezelését és az e tevékenységekhez kapcsolódó erőfeszítéseket, valamint üdvözli a Bizottság ez irányban már megtett kezdeményezéseit;
28. egyetért a Bizottsággal, hogy a regionális halászati szervezetek által elfogadott rendelkezéseknek a közösségi jogalkotásba az Európai Unió által történő átültetése céljából alkalmazott összetett és hosszúra nyúló eljárások egyáltalán nem kívánatosak, de arra az álláspontra helyezkedik, hogy az átültetés összetettségének legnagyobb része a Bizottságban tapasztalható nagymértékű bürokráciából ered és ezért kategorikusan elutasítja azt a lehetőséget, hogy bármiféle egyszerűsítést azon az áron hajtsanak végre, hogy megfosztják az Európai Parlamentet a jogalkotási eljárásokba való beavatkozással kapcsolatos felelősségi köreitől;
29. felhívja a Bizottságot, hogy végleges formában dolgozzon ki egy „minta-megállapodást” a halászati megállapodások két nagy kategóriája számára (vegyes és tonhal), amelyek alapján a két fél (Közösség és harmadik országok) jogai és kötelezettségei elfogadottá válnak;

30. prioritásnak tekinti a tárgyalási folyamat és a halászati partnerségi megállapodások nyomon követési folyamatának újrafogalmazását és egyszerűsítését, valamint örömmel fogadja a Bizottság által nemrégiben ez irányban tett erőfeszítéseket;
31. késznek vallja magát a tevékeny részvételre az egyszerűsítési folyamat megvalósítására irányuló erőfeszítésekben, és állandó intézményközi párbeszédre szólít fel a jogalkotás minőségének javítása céljából a közös halászati politika keretében;
32. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.